

Buletin Ortodox 56

Misiunea Sfanta Maria si Sfantii Martiri Brancoveni

544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7

website: www.sfmariakitchener.com

facebook: [Misiunea Sfanta Maria si Sfantii Martiri Brancoveni](#)



Unul era frumos, celălalt urât.
Unul era bogat, celălalt sărac.
Ghici care...

DUMINICA IZGONIRII LUI ADAM DIN RAI (A LASATULUI SEC DE BRANZA)



Asa se numeste ultima duminica dinaintea inceperii Postului Mare cand suntem chemati sa tinem postul pe care nu l-au tinut primii oameni, Adam si Eva, motiv pentru care au si fost izgoniti din rai. Pentru a ne acomoda mai usor cu postul alimentar, cu o duminica inainte am lasat sec de carne, iar de-acum vom renunta atat la produsele lactate, cat si la oua. Totusi postul nu trebuie confundat cu dieta alimentara. Postul e un exercitiu randuit de

Biserica pentru disciplinare sufleteasca si trupeasca. Crestinul, asemenea sportivului de performanta, intra intr-un "cantonament" de pregatire pentru Marea Intalnire cu Hristos cel Inviat din morti.

Evanghelia acestei duminici are in vizor trei teme esentiale care trebuie sa insoteasca postul: **iertarea, smerenia si cautarea "comorilor ceresti"**.

1. **"Zis-a Domnul: Dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; iar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre."** (Matei VI, 14-15)

Opusul iertării e razbunarea, iar omului cu natura cazuta ii e mai usor sa se razbune decat sa ierte atunci cand i se greseste sau este nedreptatit. De ce Dumnezeu nu vrea razbunare? Pentru ca si-acela care greseste e tot fiul Lui dupa har si Dumnezeu vrea indreptarea lui, iar nu pieirea lui. Asemenea vointei lui Dumnezeu trebuie sa fie si vointa celui caruia i s-a gresit, amintindu-i-se ca in alte imprejurari si el greseste. A se revedea in acest sens pilda datornicului nemilostiv (Matei XVIII, 23-35) sau cererea din rugaciunea Tatal nostru, **"si ne iarta noua greselile noastre precum si noi iertam gresitilor nostri"** (Matei VI, 12).

Prin iertare nu facem atat un bine fratelui ce ne-a gresit, cat mai ales un bine noua insine pentru ca, pe de o parte, ne detensionam sufletul incarcat de ura si de dorinta de razbunare, iar pe de alta parte, il reasezam in inima noastra pe cel ce ne-a gresit. De asemenea, e bine uneori sa renuntam la ideea de a cauta si de a obtine dreptatea cu orice pret. Chiar daca dreptatea e de partea noastra, de multe ori e benefic sa lasam de la noi sau sa cedam cu gandul ca intr-o buna zi Dumnezeu il va lumina. Nu trebuie confundata iertarea, inteleasa ca fiica a iubirii, cu frica si lasitatea. Nu poti ingadui cuiva sa faca rau la nesfarsit, atunci cand tinta nedreptatii e aproapele meu. Daca aproapele meu e batjocorit, atunci iertarea venita de la mine pentru batjocoritor nu poate fi pentru el o solutie. Dimpotriva am obligatia morala sa sar in apararea celui nedreptatit.

2. “Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își întunecă fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.” (Matei VI, 16-18)

Aici Mantuitorul vorbea despre post ca exemplu de fapta buna cu care la vremea aceea fariseii voiau sa se faca vizibili.”Adevarat graiesc voua: si-au luat plata lor.” Adica au fost deja recompensati de laudele pe care oamenii i le aduceau, de la Dumnezeu nemaiprimind nici un fel de recompensa. Intelegem ca Domnul dezavueaza cultivarea imaginii si afirmarea ostentativa de sine cu scopul de a culege lauda desarta. Ori traим tocmai intr-o astfel de epoca, a imaginii si a vizualului, a fatarnicieii prin definitie, iar a face un bine fara sa te faci vazut e din ce in ce mai rar.

3. “Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură, ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică și unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” (Matei VI, 18-21)

Daca ne analizam, descoperim faptul ca fiecare dintre noi avem o “comoara” in suflet, adica avem ceva ce are intaietate. Fie ca e vorba de vreo patima sau vreo preocupare lumeasca, suntem avertizati ca toate acestea sunt trecatoare. De aceea Domnul ne cheama sa colectam comori ceresti care sunt bunuri nepieritoare.

Niciuna dintre toate acestea trei (iertarea, smerenia si cautarea comorilor ceresti) nu sunt la indemana omului cazut, in sa atata timp cat omul apeleaza la ajutorul lui Dumnezeu atunci totul devine posibil. *p. didel*

Fuga de Biserică – fuga de noi înșine

Autor: *Ioan Hodean*

Fiecare dintre noi, în sinea noastră, avem credința sădită în noi, avem posibilitatea de a crede sau nu; prin această fugă de Biserica noi ne asemănăm fiului risipitor din Evanghelie (Luca, 15).

Aș vrea să amintesc aici despre câteva fraze în care mulți ne ascundem: „*Eu cred, dar nu merg la Biserică... eu cred în felul meu*” sau „*Ce rost are să mă duc la Biserică de vreme ce acolo sunt unii care-s mai răi ca mine*”; fraza cea mai folosită este probabil aceasta: „*Eu mă rog acasă, nu mai mă duc la Biserică să mă enervez sau să mă smintească unii sau alții „credincioși”*”.

Despre acestea ne învață Părinții Bisericii astfel:

Sfântul Vasile cel Mare, în Liturghia sa spune astfel: „*Pe cei răi, buni îi fă prin puterea Ta*”; singurul mod în care putem face cu adevărat bine este prin Dumnezeu, alte îndreptări nu vor fi la fel de depline și cu rod mult. „*Tot darul cel desăvârșit este de la Tine, Părintele Luminilor*” spunem noi în finalul Liturghiei. **Credința în Dumnezeu este un dar, este o putere prin care noi căutăm sens vieții tocmai prin găsirea veșniciei lui Dumnezeu; virtutea aceasta noi trebuie să o dezvoltăm; de vreme ce am primit-o, rămâne de noi să o creștem, să o cultivăm ca ea să își găsească ținta: pe Dumnezeu prin Biserică.**

Sinceritatea în credință este cea care bucură pe Dumnezeu și ne folosește pe noi; celuia care este sincer în căutarea sa, Dumnezeu se va arăta lui, îi va descoperi unde să îl găsească – în Biserică.

Cum ne putem lipsi de Biserică în credința noastră? Credința aceasta nativă este ca o forță brută dar care se finisează prin Biserică, astfel primind o mulțime de daruri. Sfântul Nicolae Velimirovici spunea despre credință asemănându-o cu o plantă pe care noi o sădim, ca mai târziu să vedem că odată cu ea au mai crescut încă multe alte plante. (...) **Pentru cei cărora au rețineri de a veni la Biserică, am câteva frânturi de gânduri pe care voiesc să le împărtășesc cu ei:**

Dumnezeu pe risipitorii întorși nu-i ceartă ci îi premiază, iertând toate prin preot. Biserica este și va fi singurul sălaș al Adevărului: în jur peste tot minciună și dorință de posesie, doar aici dragostea este puternică prin Dragostea lui Dumnezeu ce ține totul.

Biserica este tot ce este mai înalt și mai frumos ce poate oferi lumea aceasta: virtute, iubire, speranță care nu moare și o pasiune de cultură care izvorăște tot din Dumnezeu.

Dumnezeu momentan nu a venit să judece, ci să miluiască; nu a venit să osândească, ci să pună Umărul Său la îndreptarea noastră.

Dumnezeu ne cheamă acum; este vremea Postului Mare; să nu ne lăsăm amăgiți și să nu venim la Biserică, lipsindu-ne de așa mari daruri pe care Dumnezeu nouă ni le-a dat.

(SURSA: <https://ortodoxiatinerilor.ro/tinerii-biserica/abecedar-ortodox/19361-fuga-biserica-fuga-noi-insine>)

Pentru că mass-media împreună cu învățământul preuniversitar și universitar susțin constant și fără nici un dubiu că universul s-a creat la întâmplare acum câteva sute de milioane sau miliarde de ani, și lumea noastră așa cum arată astăzi, a evoluat dintr-un "mic bulgăre" de energie-materie, am vrea și noi să susținem constant, cât de des se poate, că aceste teorii sunt o glumă, iar **complexitatea incredibilă a lumii noastre strigă secundă de secundă în conștiințele noastre, că avem un Creator, un Dumnezeu care a făcut totul din iubire pentru noi, oamenii.**

Chiar și noi, creștinii, dacă auzim o minciună repetată la nesfârșit, spusă de persoanele din jurul nostru, ajungem până la urmă să tindem spre a o crede. Acesta e motivul pentru care am hotărât să combatem minciuna îmbrăcată în halatul "științei", susținând și noi cât de des se poate adevărul unui creații care funcționează mai minuțios decât un ceas elvețian și este mai frumoasă decât se așteaptă și cel mai mare ateu. În acest articol aş vrea să discutăm despre întâmplare și despre termenul „întâmplător”.

Practic cele două teorii, Big Bang și evoluționismul, au ca numitor comun ideea că universul, în toată complexitatea lui are drept cauză *întâmplarea*. Sigur că teoriile devin pe parcurs complicate, dar așa vrea să nu pierdem esențialul: oricât de ingenios și oricât de mulți termeni științifici ar fi folosiți pentru a prezenta apariția vieții prin evoluție naturalistă vreau să rețineți un lucru extrem de important: *totul a fost întâmplător*. Și asta o susțin chiar ei, adeptii acestor teorii, nu noi.

Presupusa explozie a aceluia punct de materie și evoluția universului prin fel de fel de combinații chimice s-a făcut întâmplător, fără un plan pus la punct, fără o minte inteligentă care să guverneze toate reacțiile. Pur și simplu s-a întâmplat.(?!). Asta susțin ei. E ca și cum ai detona o bombă într-o cameră vidată și prin explozia ei, dilatând timpul la milioane de ani, ar apare o grădină frumoasă de flori, cu păsările ciripind, cu un mic lac pe care rățuștele înoată.

Așa vrea ca oricând auziți discuții despre crearea lumii și evoluția vieții să fiți atenți la acest aspect al desfășurării argumentelor, care reiese fără să fie precizat punctual, direct: *totul a avut la bază întâmplarea*.

Dicționarul Explicativ al limbii române definește termenul întâmplare astfel: „Ceea ce se petrece în mod incidental; hazard. Ceea ce se întâmplă; lucru petrecut în mod incidental.” Noi oamenii folosim acest termen în mod constant în viața noastră, caracterizând diferite situații și evenimente impredictibile. Haideți să luăm un exemplu.

„Un automobil a fost lovit foarte puternic pe calea ferată de un tren de călători. Pasagerii automobilului au ajuns în stare foarte gravă la spital.”

Care sunt șansele ca un automobil să se întâlnească cu un tren exact în același punct, exact la aceeași oră? Dacă automobilul ar fi întârziat puțin, șoferul ar fi văzut calea ferată ocupată de tren și ar fi oprit așteptând trecerea acestuia. Dacă trenul ar fi întârziat puțin atunci automobilul ar fi trecut fără a se mai întâlni cu trenul, și fără a mai fi lovit. Acest „accident” (chiar termenul *accident* presupune în definiția lui *întâmplarea*) este perceput de mulți dintre noi ca o întâmplare negativă, ca un ghinion, și asta pentru că din experiența noastră știm că șansele de a te întâlni cu un tren în aceeași secundă pe doi metri pătrați de cale ferată sunt foarte mici.

Și totuși haideți să analizăm puțin lucrurile. Trenul care trecea pe acolo avea un program bine stabilit și dacă vom veni mâine la aceeași oră aproximativ, vom vedea că va trece exact prin același loc prin care a avut loc accidentul. Dacă ne gândim la rețele de cale ferată occidentale, care au întârziere câteva minute pe an, atunci putem spune că zilnic acel tren intersectează drumul național exact la aceeași oră (plus-minus câteva secunde). În al doilea rând, trecerea la nivel cu calea ferată era fără bariere, fără semnale acustice și luminoase, dar era semnalizată prin semne de circulație, cu 150 de metri înainte de a o întâlni. Conducătorul autovehicolului avea obligația să oprească la semnul STOP și să se asigure temeinic înainte de a trece. Prin urmare accidentul a avut loc în primul rând din cauza nerespectării regulilor de circulație. Este de precizat că nerespectarea acestor reguli a survenit în urma alegerilor conștiente pe care șoferul le-a făcut la volan.

Și totuși, sunt și alți șoferi care nu respectă semnalizările la trecerea căii ferate și nu dă trenul peste ei. Și ajungem iarăși la întrebarea: cum oare de s-a întâlnit cu trenul exact în același timp?

Haideți să mai sondăm puțin situația: Automobilul a plecat din oraș la o anumită oră. Un calcul simplu ne ajută să aflăm timpul care-i va lua automobilului să ajungă până la calea ferată. Timpul e distanța de parcurs împărțit la viteza medie pe care o va avea până acolo. Viteza medie este calculată în funcție de viteza pe care automobilul o are în zonele urbane și în zonele dintre orașe.

E posibil ca în drum automobilul să întâmpine diferite situații care să-i încetinească viteza medie: mașini de mare tonaj care circulă încet, căruțe care nu pot fi depășite imediat ci după o anumită așteptare, aglomerații în trafic și alte asemenea. Ajungerea automobilului la 10.04 AM pe calea ferată exact la momentul impactului cu trenul nu este o întâmplare ci are în realitate mici evenimente care au prelungit timpul parcurs de automobil. Dar nici aceste mici evenimente nu sunt întâmplătoare. Poate ele or fi din pricina celui ce urmează a fi accidentat, dar căruța pe care a întâmpinat-o în drum era condusă de un sătean care plecase cu un scop precis spre o destinație anume. Chiar căruțașul poate fusese influențat în a pleca la drum de părerile și nevoilor celor din casa lui. Concluzia e următoare: întâlnirea trenului și a automobilului în aceeași secundă pe calea ferată nu e efectul hazardului ci este efectul unui cumul de fapte foarte clare, în care concură mai multe persoane din societate. **Așa zisul accident este**

un fapt determinat de alegerile greșite ale șoferului în contextul altor alegeri ale celor din societate.

Analiza poate fi făcută în cazul tuturor evenimentelor din viața noastră și la o cercetare sinceră vom ajunge simplu la concluzia că: nu există întâmplare ci doar un cumul de alegeri ale oamenilor (cauze) care puse în practică în mediul în care trăim duc la un cumul de fapte (efecte).

Nici starea vremii nu e întâmplătoare, și asta o dovedește chiar prognoza meteo pe 3 zile care este destul de fidelă și veridică. Dacă am privi o schemă computerizată a vremii pe glob am vedea curenții de aer reci și calzi care se mișcă dintr-o parte în alta, norii de diferite tipuri care aduc sau nu precipitații în anumite zone în funcție de presiune, temperatură și vânturi, etc.

Nici trosnirea șifonierului de lemn în timpul nopții nu este o întâmplare ci e o cauză a caracteristicilor lemnului tăiat, a felului în care e prelucrat și asamblat, a vârstei copacului din care a fost luat și a umidității din cameră.

Nimic nu este întâmplător, totul are o explicație, chiar dacă de multe ori nouă oamenilor simpli ne scapă, din pricina neștiinței sau ignoranței noastre.



Deși eu cred că nu este definibil în esență, termenul *întâmplător* nu l-am putea defini dacă în jurul nostru nu am percepe atâta ordine și atâtea procese cauză-efect. Caracterizăm ca întâmplător un eveniment care nu se încadrează în limitele experiențelor noastre fizice și mentale, și care pentru noi este o excepție de comportament, ceva imprevizibil.

Pentru că lumea din jurul nostru este așa de armonioasă și mediul înconjurător ne arată ordine în fiecare aspect al lui, atunci din acest motiv noi caracterizăm ca *întâmplător* un eveniment care conform minții noastre se afișează drept o excepție. N-am putea defini *întâmplarea* dacă am trăi într-o lume creată la întâmplare, pentru că n-am avea reperele opuse ale întâmplării.

Caracterizăm întâmplarea pentru că am experimentat ordinea.

Prin urmare a sugera că Universul a fost creat întâmplător e un non-sens pentru că noi, oamenii, știm din viața de zi cu zi, că **la baza fiecărui efect stă o cauză**. Ba



dimpotrivă, a susține că întâmplarea a dus la apariția universului înseamnă a susține sus și tare că trăiești într-o lume care ți-a demonstrat ce e ordinea și armonia, și doar în raport cu ele poți face referire la întâmplare. **Ce ciudat! Adepții teoriei Big-Bang susțin că lumea s-a creat singură din întâmplare dar recunosc că a evoluat după mecanisme incredibil de complicate și precise.**

Dragilor, nu există întâmplare!

„La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viață și viața era lumina oamenilor.” (Ioan 1, 1-4)

SURSA: <https://ortodoxiatinerilor.ro/credinta-stiinta/armonia-universului/18585-trenul-loveste-masina-calea-ferata>

PROGRAM

Duminica, 10 martie 2019, ora 11 a.m. -SFANTA LITURGHIE (Izgonirea lui Adam din rai)

Duminica, 17 martie 2019, ora 11 a.m.-SFANTA LITURGHIE(Duminica Ortodoxiei)

Duminica, 24 martie 2019, ora 11 a.m.-SFANTA LITURGHIE(Sf. Grigorie Palama)

Luni, 25 martie 2019, ora 10 a.m. – SFANTA LITURGHIE (Bunavestire)



“Să cauți în fiecare zi cât mai multe motive de bucurie și recunoștință și să mulțumești pentru ele Domnului și oamenilor. Când ne bucurăm și mulțumim, creierul nostru produce substanțe de viață dătătoare și repară celula nervoasă.”

Maica Siluana Vlad